

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Нова Загора, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОСЕН К. ЖЕЛЯЗКОВ

при участието на секретаря Диана М. Дечева
като разглежда докладваното от РОСЕН К. ЖЕЛЯЗКОВ Гражданско дело № 20232220100511 по описа за 2023 година

Производството е образувано по подадена искова молба от Г. Р. Г. с ЕГН *****, и постоянен адрес – ***, чрез процесуален представител – адв.М. П. М. от АК - Сливен против М. П. С. с ЕГН *****, и постоянен адрес – ***, като майка и законен представител на детето Р. Г. Р. с ЕГН *****, с правно основание – чл.439 във вр. чл.124, ал.1 от ГПК /отрицателен установителен иск/ с цена на иска 1884.19 лв., а именно, че ищецът не дължи на ответницата сумата от 1800 лева, издръжка за детето Р. Г. Р. за периода 01.09.2022 г. до 01.06.2023 г. /девет месеца по 200 лева/ и 84.19 лева - мораторна лихва върху главниците, за принудително събиране на които ответницата е образувала изпълнително дело. Претендират се разноските от настоящото производство.

Посочва се, че страните по делото са бивши съпрузи, а гражданският им брак е бил прекратен със Съдебно решение № 260024/26.02.2021 г., постановено от Районен съд - Нова Загора по гр.д.№ 1326/2019 г. по описа му, влязло в законна сила на 01.09.2022 г., поради дълбокото и непоправимо разстройство на брачните отношения, настъпило по вина и на двамата съпрузи.

Със същото решение съдът е предоставил на майката – ответницата М. П. С. упражняването на родителските права върху родените от брака деца - Р. Г. Р. с ЕГН *****, и Д. Г.а Р.а с ЕГН *****, определил е местоживеенето на децата - в дома на майката, находящ се на адрес - ***, определил е режим на лични контакти между бащата Г. Р. Г. - ищец в настоящото производство и двете малолетни деца Р. и Д. и е осъдил бащата да заплаща месечна издръжка за всяко едно от децата в размер на по 200.00 лв., считано от влизане в сила на съдебното решение - 01.09.2022 г. до настъпване на обстоятелства, които водят до изменението или прекратяването й.

Излага се, че в изпълнение на горния съдебен акт бащата Г. Р. Г. – ищец в настоящото производство е предал на грижите на майката – М. П. С. ответница в настоящото производство, дъщеря си Д., но синът му Р. категорично отказал да отиде да живее при нея. Детето Р. живеело при баща си и това положение не се било променяло изобщо след раздялата на родителите му, като непосредствени грижи за него полагал и полага единствено и само бащата /ищеца в настоящото производство/, като той бил и родителят, който предоставял цялата необходима издръжка за детето Р., в която издръжка майката /ответницата в настоящото производство/ не била участвала изобщо.

В исковата молба се твърди, че по образувано от ищеца срещу ответницата гр.д.№ 20232220100400 по описа на РС Нова Загора, с правно основание чл.59, ал.9 от СК, страните по делото били постигнали спогодба, съгласно която и по привременни мерки упражняването на родителските права върху непълнолетното дете Р. Г. Р. било предоставено на бащата, считано от 25.05.2023 г. и до приключване на делото, с влязъл в сила съдебен акт. Постигнатата спогодба представлява основание за прекратяване дължимостта на издръжката за детето Р., определена с решението по гр.д. № 1326/2019 г. по описа на РС - Нова Загора.

Въпреки горните обстоятелства обаче ответницата, позовавайки се на Изпълнителен лист от 07.10.2022 г., издаден на основание Съдебно решение № 260024/26.02.2021 г., постановено от РС Нова Загора по гр.д.№ 1326/2019 г. по описа на РС - Нова Загора, изявила претенции за принудителното събиране на дължимата от ищеца издръжка за детето Р., считано от влизане в сила на съдебното решение - 01.09.2022 г. до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

По молба на ответницата било образувано Изпълнително дело № 20222220400535 по описа на ДСИ при РС Нова Загора, в което първоначално била заявила, че претендира издръжка само за детето Д., тъй като детето Р. живеело при баща си, но по-късно изрично била поискала принудителното събиране и на присъдената издръжка за детето Р..

Сочи се, че на 31.05.2023 г. ищецът получил Покана за доброволно изпълнение по Изпълнително дело № 20222220400535 по описа на ДСИ при РС Нова Загора, за следните суми: 1800 лв.- издръжка за детето Р. Г. Р. за периода 01.09.2022 г. - 01.06.2023 г. /за 9 месеца по 200 лв./, 84.19лв. - мораторна лихва върху главниците и 152.08 лв. - такса по чл.53 от Тарифа за ДТ по ГПК в полза на РС - Нова Загора.

В исковата си молба ищецът заявява, че счита, че не дължи горните суми, по следните съображения:

Както било посочено в исковата молба непълнолетното дете на страните - Р. в процесния период и преди него, както и към момента на депозиране на исковата молба в съда било живяло и продължавало да живее заедно с баща си, в едно домакинство, под неговите грижи и на негова издръжка. В исковата молба се сочи, че когато детето и родителят живеят съвместно, средствата за издръжката му могат да се предоставят и в натура, както било в настоящия случай. В този смисъл издръжката можела да бъде, както парична, така и в натура, като точното изпълнение на това задължение на родителя, дължащ издръжка, било поставено в зависимост от интереса на детето. Поради обстоятелството, че през целия процесен период детето Р. живяло само и единствено с баща си и той единствен му осигурявал необходимите средства за издръжка, ищецът считал, че вменено му, със Съдебно решение № 260024/ 26. 02.2021 г., постановено от РС - Нова Загора по гр.д.№ 1326/ 2019 г. по описа на РС - Нова Загора, задължение да заплаща издръжка на детето Р. било погасено, поради пълно изпълнение и респективно, че правото на детето да получава издръжка било погасено чрез предоставяне в натура.

Предвид изложеното в исковата молба ищецът моли съда да постанови решение, с което, на основание чл.439, ал.1 от ГПК, вр. с чл.124, ал.1 от ГПК, да признае за установено по отношение на ответницата М. П. С., в качеството ѝ на майка и законен представител на детето Р. Г. Р., че ищецът Г. Р. Г. не ѝ дължи сумите: 1800.00 лв. - издръжка за детето Р. Г. Р. за периода 01.09.2022 г. - 01.06.2023 г. /за 9 месеца по 200 лв./ и 84.19 лв. - мораторна лихва върху главниците, за принудителното събиране на които ответницата е образувала Изпълнително дело № 20222220400535 по описа на ДСИ при РС Нова Загора, по издаден Изпълнителен лист от 07.10.2022 г., въз основа Съдебно решение № 260024/ 26. 02.2021 г., постановено от РС - Нова Загора по гр.д. № 1326/ 2019 г., като погасено чрез предоставяне в натура. Моли също в полза на ищеца да бъдат присъдени направените от последния разноски по настоящото производство.

Към исковата си молба ищецът представя и моли съда да приеме като писмени доказателства по делото - Покана за доброволно изпълнение, извлечение за лихва по месечна сума – по ЗЗД за срок от 9 месеца от 01.09.2022 г. върху 200.00 лв.; Изпълнителен лист от 07.10.2022 г. по гр.д.№ 1326/2019 г. и прави доказателствено искане за разпит на трима свидетели, в режим на довеждане, за установяване на твърденията в исковата молба.

Ищецът прави и особено искане:

От приложената към исковата молба Покана за доброволно изпълнение по Изпълнително дело № 20222220400535 било видно, че след изтичане на срока за доброволно плащане, ДСИ ще предприеме действия по принудително събиране на дължимата сума, по реда на ГПК, вкл. чрез заповест за трудовото възнаграждение на ищеца. Получаваното от него трудово възнаграждение бил доходът, който осигурявал на него и на непълнолетния му син Р. средства за живот и налагането на заповест върху него сериозно щяло да ги затрудни финансово. Освен това, при евентуално решение на съда в полза на ищеца, щяло да бъде невъзможно за него или поне значително затруднено, да си възстанови удържаните от заплатата му суми и изплатени на вискателя, поради което на основание чл.389 и сл. от ГПК, моли съда да допусне обезпечение по предявения иск с правно основание чл.439, вр. чл.124 от ГПК, срещу ответницата М. П. С., в качеството ѝ на майка и законен представител на детето Р. Г. Р., чрез спиране на принудителното изпълнение по Изпълнително дело № 20222220400535 по описа на ДСИ при РС Нова Загора, в частта, касаеща издръжката на детето Р. Г. Р..

Заявява че счита, че били налице всички предпоставки, визирани в ГПК, за да се приеме, че искането за допускане на обезпечение е основателно, а именно:

1. Без допускане на обезпечението, чрез спиране на принудителното изпълнение по изпълнителното дело, ще се окаже невъзможно или съществено щяло да се затрудни осъществяването на правата на ищеца по евентуално положително решение по делото.

2. Ищецът считал, че искът е подкрепен с убедителни доказателства, от които била видна основателността на исковата претенция. Като доказателство по делото представял и 2 бр. Покани за доброволно изпълнение по Изп.д. № 20232220400051 по описа на ДСИ при РС Нова Загора, образувано от ответницата срещу ищеца за предаване на детето Р., от които било видно, че детето не живее при майка си и тя не се грижи за него.

3. Исканата от молителя обезпечителна мярка била оправдана, подходяща и единствено възможната в случая.

Със свое Определение № 261 от 05.06.2023 г. съдът е допуснал обезпечение на иска по чл.439, ал.1 от ГПК, вр. с чл.124, ал.1 от ГПК, с цена: 1800 лв.- издръжка за детето Р. Г. Р. за периода 01.09.2022 г. - 01.06.2023 г. /за 9 месеца по 200 лв./ и 84.19 лв.- мораторна лихва върху главниците, в полза на Г. Р. Г. ЕГН *****, с постоянен адрес: *** срещу М. П. С. ЕГН *****, с постоянен адрес: **, в качеството ѝ на майка и законен представител на детето Р. Г. Р., чрез спиране на принудителното изпълнение по Изпълнително дело № 20222220400535 по описа на ДСИ при РС Нова Загора, в частта, касаеща издръжката на детето Р. Г. Р. и на 06.06.2023 г. е издал Обезпечителна заповед № 4.

Ответницата в срока по чл.131 от ГПК представя писмен отговор по предявения срещу нея иск, с който заявява, че счита иска за процесуално допустим, но изцяло неоснователен и недоказан, поради следните причини:

Действително след влизане на решението по гр.д.№ 1326/2019 г. в сила, бащата – ищец по настоящото дело и предал дъщеря им Д., но ответницата твърди, че под въздействие на ищеца синът им Р. отказал да отиде да живее с нея и детето Д. и останал да живее при баща си. По правило издръжката представлявала парично задължение. Когато родителят не упражнявал родителските права и в негова тежест е била присъдена парична издръжка, той бил длъжен да я изплаща ежемесечно на детето си чрез родителя, на когото е предоставено упражняването на родителските права /тъй като правото на издръжка

принадлежи на детето/, ако липсва споразумение за предоставянето ѝ в натура. Когато детето и родителят живеят съвместно, средствата се предоставят и в натура. В този смисъл издръжката можела да бъде, както парична, така и в натура, като точното изпълнение на това задължение на родителите било поставено в зависимост от интереса на детето. В тази връзка следвало да се отбележи, че издръжката за едно дете винаги представлявала сума необходима за покриване ежедневните и обичайни нужди, присъщи при отглеждането и възпитанието, в това число не само за учебници и учебни материали, но и такива от културно-битово естество. Липсвали обаче и не били представени по делото доказателства, с които да се доказва, че в процесния период бащата – ищец по настоящото дело е изпълнявал точно задължението си за издръжка, като ежесечно или е плащал определената със съдебно определение сума от 200.00 лева на своето дете Р. или е предоставял същата в натура, като точното изпълнение на това задължение на родителя, дължащ издръжка, било поставено в зависимост от интереса на детето.

Ответницата твърди в отговора си на исковата молба, че тъй като с бившия си съпруг не поддържали никаква връзка, тя нямала представа какви грижи полагал той за сина им, какви условия на живот му осигурявал и достатъчни ли са били те за пълноценното му развитие, като това мотивирало ответницата на този по-късен етап да претендира присъдената от РС - Нова Загора издръжка и за сина им Р., която да му предоставя, с цел неговото пълноценно развитие.

По отношение на представените с исковата молба писмени доказателства ответницата счита, че същите били необходими за изясняване на делото, поради което следвало да бъдат приети, като такива от съда, както и не възразява по отношение на искането на ищеца за допускане на трима свидетели.

Съдът е изискал от Д „СП“ - Нова Загора да изотви социален доклад, относно детето Р. Г. Р. и такъв е представен по делото на 11.01.2024 г.

В последното по делото открито съдебно заседание ответницата, чрез процесуалния си представител адв.Ташко Иванов Петров от АК - Стара Загора заявява, че признава иска и се отказва от разглеждане на настоящото дело, както и че ответницата ще заплати на ищеца направените от последния разноски до края на месец март 2024 г.

В съдебно заседание ищеца, редовно призован – лично се явява и с процесуалния си представител – адв.М. М. от АК - Сливен и заявява, че с ответната страна са постигнали споразумение, че ответницата признава иска, чрез процесуалния си представител адв.Ташко Иванов Петров от АК - Сливен, както и относно разноските по делото, че ответницата ще заплати на ищеца направените по делото разноски в пълен размер до 31.03.2023 г., като моли съда да постанови решение по признание на иска.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните по делото са бивши съпрузи. Гражданският им брак е бил прекратен със Съдебно решение № 260024/26.02.2021 г., постановено от РС Нова Загора по гр.д.№ 1326/2019 г. по описа на РС - Нова загора, влязло в законна сила на 01.09.2022 г., поради дълбокото и непоправимо разстройство на брачните отношения, настъпило по вина и на двамата съпрузи.

Със същото решение РС - Нова Загора е предоставил на майката – ответницата М. П. С. упражняването на родителските права върху родените от брака деца - Р. Г. Р. с ЕГН ***** и Д. Г.а Р.а с ЕГН *****, определил е местоживеенето на децата - в дома на майката, находящ се на адрес - ***, определил е режим на лични контакти между бащата Г. Р. Г. - ищец в настоящото производство и двете малолетни деца Р. и Д. и е осъдил бащата да заплаща месечна издръжка за всяко едно от децата в размер на по 200.00 лв., считано от влизане в сила на съдебното решение - 01.09.2022 г. до настъпване на обстоятелства, които водят до изменението или прекратяването ѝ.

В изпълнение на съдебното решение бащата Г. Р. Г. – ищец в настоящото производство е предал на грижите на майката – М. П. С. ответница в настоящото

производство, дъщеря си Д., но синът му Р. категорично отказал да отиде да живее при нея. Детето Р. живеело при баща си и това положение не се било променяло изобщо след раздялата на родителите му, като непосредствени грижи за него полагал и полага единствено и само бащата /ищеца в настоящото производство/, като той бил и родителят, който предоставял цялата необходима издръжка за детето Р., в която издръжка майката /ответницата в настоящото производство/ не е участвала изобщо.

Решението било влязло в сила на 01.09.2022 г., но въпреки това оттогава и досега детето Р. продължавало да живее при своя баща - ищеца в настоящото производство, който единствен полагал грижи за него. Ответницата търсела присъдената издръжка, въпреки тези обстоятелства, а именно, че детето Р. не живее при нея и не се грижи за него, като излага подробни съображения за неоснователността на иска с оглед незнанието по какъв начин се осъществяват тези грижи от ищеца.

Ответницата, позовавайки се на Изпълнителен лист от 07.10.2022 г., издаден на основание горепосоченото съдебно решение, извила претенции за принудителното събиране на дължимата от ищеца издръжка за детето Р., считано от влизане в сила на съдебното решение - 01.09.2022 г. до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване, въз основа на което е образувано Изп.дело № 20222220400535 по описа на ДСИ при РС - Нова Загора, в което първоначално заявила, че претендира издръжка само за детето Д., тъй като детето Р. живеело при баща си, но по-късно изрично била поискала принудителното събиране и на присъдената издръжка за детето Р..

На 31.05.2023 г. ищецът получил Покана за доброволно изпълнение по посоченото изпълнително дело за сумите: 1800 лв. - издръжка за детето Р. Г. Р. за периода 01.09.2022 г. - 01.06.2023 г. /за 9 месеца по 200 лв./, 84.19 лв. - мораторна лихва върху главниците и 152.08 лв. - такса по чл. 53 от Тарифа за ДТ по ГПК в полза на РС Нова Загора.

От така приетото за установено съдът прави следните правни изводи:

Исковата молба отговаря на изискванията на чл.127 и чл.128 от ГПК.

Претендираните от ищеца права произтичат от обстоятелствата, че страните са бивши съпрузи. С бракоразводното решение влязло в сила на 01.09.2022 г. съдът предоставил на ответницата упражняването на родителските права върху децата Р. и Д., но от този момент и досега детето Р. продължава да живее при своя баща-ищеца, който единствен полага грижи за него, но въпреки тези обстоятелства ответницата търси присъдената издръжка. Ищецът претендира, че не дължи горните суми на ответницата, въпреки образуваното изпълнително производство, от което следва, че е предявен иск с правно основание чл.439 във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК.

В отговора на исковата молба ответницата твърди, че тъй като с бившия си съпруг не поддържали никаква връзка тя нямала представа какви грижи полагал той за сина им, какви условия на живот му осигурявал и достатъчни ли били те за пълноценното му развитие, като това мотивирало ответницата на този по-късен етап да претендира присъдената от РС-Нова Загора издръжка и за сина им Р., която да му предоставя, с цел неговото пълноценно развитие.

В последното по делото открито съдебно заседание ответницата, чрез процесуалния си представител адв.Ташко Иванов Петров от АК - Стара Загора заявява, че признава иска и се отказва от разглеждане на настоящото дело, както и че ответницата ще заплати на ищеца направените от последния разноски до края на месец март 2024 г.

В съдебно заседание ищеца, редовно призован – лично се явява и с процесуалния си представител – адв.М. М. от АК - Сливен и заявява, че с ответната страна са постигнали споразумение, че ответницата признава иска, чрез процесуалния си представител адв.Ташко Иванов Петров от АК - Сливен, както и относно разноските по делото, че ответницата ще заплати на ищеца направените по делото разноски в пълен размер до 31.03.2023 г., като моли съда да постанови решение по признание на иска.

Съдът намира, че от направеното признание на иска и от представените по делото

писмени доказателства, в това число и представения социален доклад, може да се направи извода, че искът е основателен и се подкрепят изцяло твърденията на ищцовата страна. На тях не се противопоставят други, които да ги оборват.

Относно издръжката на детето Р., безспорно се установи, че е живяло с родителя, на когото не е предоставено упражняването на родителските права, и този родител е полагал за него дължимите грижи, включително като му е предоставял необходимите средства за задоволяване на потребностите му, следователно задължението му за издръжка следва да се счита изпълнено, респективно правото на такава на детето следва да се счита погасено чрез предоставянето ѝ. Съдът чита, че са налице основанията на чл.237, ал.3, т.1 от ГПК, а именно, че признатото право не противоречи на закона или на добрите нрави.

Съгласно чл.237 от ГПК при наличие на такова признание не се налага събирането на други доказателства. Настоящото решение се основава на признанието на иска от страна на ответника и иска следва да бъде уважен.

С оглед уважаването на предявения иск следва да се осъди ответницата да заплати на ищеца направените от последния разноски по настоящото производство разноски, в пълен размер, така както е заявено от ответната страна в срок до 31.03.2024 г., а именно: 575.37 лв. /петстотин седемдесет и пет лева и тридесет и седем стотинки/, от които: 75.37 лв. /седемдесет и пет лева и тридесет и седем стотинки/ – държавна такса за завеждане на дело и 500.00 лв. /петстотин лева/ – адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.439 във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК, по отношение на **М. П. С.** с ЕГН ***** и постоянен адрес – ***, в качеството ѝ на майка и законен представител на детето **Р. Г. Р.** с ЕГН *****, **ЧЕ Г. Р. Г.** с ЕГН ***** и постоянен адрес – ***, **НЕ Й ДЪЛЖИ СУМИТЕ**, както следва: 1800.00 лв. /хиляда и осемстотин лева/ – главница, представляваща издръжка за детето **Р. Г. Р.** за периода 01.09.2022 г. - 01.06.2023 г. /за 9 месеца по 200.00 лв./ и 84.19 лв. /осемдесет и четири лева и деветнадесет стотинки/ - мораторна лихва върху главницата, за принудителното събиране на които ответницата е образувала Изпълнително дело № 20222220400535 по описа на ДСИ при РС Нова Загора, по издаден Изпълнителен лист от 07.10.2022 г., въз основа на Съдебно решение № 260024/ 26. 02.2021 г., постановено от Районен съд - Нова Загора по гр.д.№ 1326/ 2019 г., **КАТО ПОГАСЕНО ЧРЕЗ ПРЕДОСТАВЯНЕ В НАТУРА.**

ОСЪЖДА М. П. С., с ЕГН *****, с постоянен адрес – ***, **ДА ЗАПЛАТИ НА Г. Р. Г.**, с ЕГН *****, с постоянен адрес – ***, в срок до 31.03.2024 г. направените по делото разноски в общ размер на 575.37 лв. /петстотин седемдесет и пет лева и тридесет и седем стотинки/, от които: 75.37 лв. /седемдесет и пет лева и тридесет и седем стотинки/ – държавна такса за завеждане на дело и 500.00 лв. /петстотин лева/ – адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Сливенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____